

Všichni k es ané by m li pracovat spole n , aby mohl být náš Dla plná klidu je lepší než dv hrsti plné námahy a honby za sv t prom n n na „domov“. V každém skutku, v každém inu v trem.
bu pomáháme p inést p edzv st nebe, nebo pekla na zemi.

D. Lukášová

Vyučování náboženství v Uničově ve školním roce 2011/2012

Od kdy: 12. září 2011

Kde se bude vyučovat náboženství: na faře

Jak: I. skupina: 1. a 2. třída v pondělí od 13.15 hodin

II. skupina: 3. až 5. třída ve středu od 13.15 hodin

III. skupina: 6. až 9. třída v pátek od 14.15 hodin

Prosíme rodiče, aby s těmito termíny počítali v nové školním roce a aby svým dětem neplánovali žádné kroužky v době vyučování náboženství.

ZVEME VÁS NA BESEDU S

VĚROU LUXOVOU

MANŽELKOU JOSEFA LUXE, BÝVALÉHO VICEPREMIÉRA

Téma besedy OBČANSKÁ ANGAŽOVANOST

V PÁTEK 16.9. OD 19.00 HODIN
V MALÉM SÁLE KINA V UNIČOVĚ

místní organizace Uničov

a

V m síci srpnu oslavila
90 let paní
Marie Hamplová ze St elic,
88 let paní
Marie Mi ianová z Renot,
86 let paní
V ra Látalová z Uni ova
a 75 let paní
Vlasta Fry áková ze St elic.
V m síci zá í pak dovrší
99 let paní **Alžb ta Kábelová**,
88 let paní
Dobromila Pavlíková
a 87 let paní
Zdenka Trhlíková.
Naším milým jubilantkám
srde n blahop ejme
k narozeninám a vyprošujeme
hojné Boží požehnání, pevné
zdraví a veselou mysl.

Zveme vás
na hodovou mši svatou
do Nové Dědiny, která se koná
v kapli Panny Marie
v neděli 11. září 2011 v 11.00 hodin.

Římskokatolická farnost v Jívové
vás srdečně zve na pouť do

Jívové u Šternberka

k Panně Marii Bolestné

ve **tvrtek 15. září 2011**

Závazné přihlášky přijímá paní Ludmila Filipová
po mši sv. nebo na 723740741.

Zveme všechny farníky.

Jednom sí ník POKOJ VÁM! vydává ímskokatolická farnost v Uni ov . Nепrodejné! Ur eno pro vnit ní pot ebu farnosti.

P ísp vky posílat do 20. dne v m síci psanou formou, elektronickou poštou. Nevyžádané p ísp vky se nevracejí.

ímskokatolická farnost, Kostelní nám stí 153, 783 91 Uni ov, tel: 585 054 500, E-mail: rkfuncov@tiscali.cz, www.farnostunicov.cz

POKOJ VÁM!

M SÍ NÍK UNI OVSKÉ FARNOSTI

Zá í 2011

Ro ník 7

íslo 8

SLOVO ŽIVOTA NA ZÁ Í

„Máme pro se veselit a radovat, protože tento tv j bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.“
(Lk 15,32)

Touto v tou kon í známé podobenství o marnotratném synovi. Má nám ukázat velikost Božího milosrdenství. Uzavírá kapitolu Lukášova evangelia, ve které se Ježíš tomuto tématu v nuje ještě ve dvou dalších podobenstvích.

Znáš p íb h o ztracené ovci, kterou šel pán hledat a ostatních dev tadevadesát ovcí nechal v pustin ?

A vzpomínáš si na vypráv ní o ztracené st íbrné minci a radosti ženy, která poté, co ji našla, svolala své p ítelkyn a sousedky, aby se s ní radovaly?

„Máme pro se veselit a radovat, protože tento tv j bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.“

B h se obrací na tebe i na všechny k es any a zve všechny, aby se spolu s ním veselili, oslavovali a radovali z návratu h íšného lov ka, který byl ztracen a zase nalezen. T mito slovy se v podobenství otec obrací na staršího syna, který s ním žil celý život, ale po celodenní tvrdé práci odmítá vejít dom , kde se oslavuje návrat jeho bratra.

Otec šel v nřm synovi vst íc stejn tak, jako šel vst íc synovi ztracenému, a snažil se ho p esv d it. V pocitech otce a staršího syna je však výrazný rozdíl. Otec chce ve své bezmezné lásce a obrovské radosti, aby se s ním všichni radovali, ale syn je v í svému bratrovi napln n pohrdáním a žárlivostí. Ani ho už za svého bratra neuznává. Když o n m hovo í, íká: „Tehle tv j syn, který prohý il tv j majetek.“

Otcova láska a radost z návratu syna ještě více zd raz uje zlobu druhého syna, která prozrazuje jeho chladný a - dalo by se íci – falešný vztah k otci. Tomuto synovi sice záleží na práci a na pln ní povinností, ale p itom nemá otce rád synovskou láskou. Lze íci, že je v í n mu poslušný spíše jako k pánu.

„Máme pro se veselit a radovat, protože tento tv j bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.“

T mito slovy Ježíš varuje p ed nebezpe ím, kterému m žeš být vystaven i ty, a to tím, že povedeš život slušného lov ka, založený na hledání vlastní dokonalosti, ale p itom budeš posuzovat mřen dokonalé bratry. Pokud totiž „píš“ na vlastní dokonalosti, jsi zam en jen na sebe, napl uješ se sebou samým a jsi plný sebeobdivu. Chováš se jako ten syn, který z stal doma a vyjmenovává otci své zásluhy: „Tolik let už ti sloužím a nikdy jsem žádný tv j p íkaz nep estoupil.“

„Máme pro se veselit a radovat, protože tento tv j bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.“

Ježíš se staví proti postoji, ve kterém by vztah k Bohu byl založen jen na zachovávaní p íkázání. Takové zachovávaní však nesta í – toho si je i židovská tradice velmi dob e v doma.

V tomto podobenství Ježíš objas uje božskou lásku tím, že ukazuje, jak B h, který je Láska, d lá první krok k lo- v ku, aniž by bral z etel na to, zda si to zaslouží í ne. Chce, aby se v í n mu lov k ote- v el, aby s ním mohl vytvo it autentické spole enství živo- ta. Je pochopitelné, že nej- v tší p ekážkou pro Boha- Lásku je život t ch, kte í se zam ují jen na innosti, díla, zatímco B h chce jejich srdce.

„Máme pro se veselit a radovat, protože tento tv j bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.“

Ježíš t t mito slovy vyzývá, abys m l v í h íšníkovi tutěž bezmeznou lásku jako Otec. Ježíš t volá k tomu, abys míru lásky, kterou má Otec k jakémukoliv lov ku, nesoudil podle svých m ítek. Když Otec vyzývá staršího syna, aby s ním sdílel jeho radost z nalezeného syna, žádá i tebe, abys zm nil svou mentalitu a p íjímal jako bratry i sestry i ty muže a ženy, v í kterým bys poci oval jen pohrdání a nad azenost. To v tob vyvolá opravdové obrácení, protože t to zbaví p esv d ení, že jsi lepší. Pom že ti to vyhnout se náboženské netolerantnosti a p íjmout spásu, kterou ti Ježíš získal, jako ryzí dar Boží lásky.

Chiara Lubichová

4. ročník Minitábora na renotské faře

Po átkem srpna letošního roku se fara v Renotech změnila ve westernové městečko Reno City. Ptáte se proč? Protože se tady již čtvrtým rokem konal takzvaný Minitábor fara Renoty a tématem letošního pobytu byl právě Divoký západ.

Vše propuklo v nedělní odpoledne, kdy se horda nedočkavých kovbojů jala obsazovat volné území farní zahrady a založili si své westernové (rozuměj stanové) městečko. Ihned došlo na seznámení – nekolty a pistolemi, ale úplně normálně – táborováním – seznamovací hrou. Letošní osazenstvo, které čítalo dvacet pět bílých tváří, se seznámilo s rozdíly mezi životem v ležících místech – saloonu (skvělá kuchyně, latríny (tedy WC) a samozřejmě objevilo také „přírodní vodní zdroj“ tolik potřebný ke každodenní existenci. Není jisté, zda tento zdroj využívali po dobu pobytu všichni, takže je možné, že se někdo i domů vrátil jako bílá tvář, ani rudě, ale spíše zašlé...

Již během prvního dne vytvořili táborníci harmonické společenství, kde pomáhá jeden druhému, kde se učí tolerovat se navzájem, a musíme říct, že otevřenost a upřímnost v tomto setkání starších a mladších přivedla k myšlenkám, kdy jsem si uvědomovala, jak my dospělí jsme často úplně jiní.

Přestože v kovbojské rozprávce mezi nejmladšími účastníky a dospívajícími bylo více jak deset let, na pohodové atmosféře tato skutečnost neubrala, naopak ti starší převzali s naprostou samozřejmostí starost o mladší. A pozornost, kterou jim v novověku a pevnost, s jakou připravovali soutěže, tematické hry, je obdivuhodná.

Všemi dny se táhla jako nit tematická hra, při které táborníci plnili spoustu různých úkolů, za které dostávali peníze a do indiánské klenky a součástí každého večera také museli splnit v domostní zkoušky například ze

znalostí o tisku a zpracování železné rudy, naučili se morseovou abecedou, dokázali vysvětlit, na jakém principu pracuje vodní mlýn, co je to horní náhon, atd.

Jedno odpoledne ostříhoši a dívky strávili v „neznámých“ krajích, kde lovili zvířata a po těchto namáhavých výkonech se rádi vraceli zpět do svého „městečka“ odpovídat si na otázku, jak se mají na další den.

Správný kovboj i indián má také dobré srdce. Nezapomíná ani na pomoc druhým. Proto jsme se jednou také sešli v „saloonu“ a soustředili jsme se na výrobu ozdobných předmětů z kožených emínek. Tyto drobnosti budou k dispozici na různých charitativních akcích k prodeji a jejich výsůdek půjde na konto potřebných mezi námi. I následující den se našel čas na přípravu ozdobných předmětů, tentokrát z organy, určených opět na dobročinné účely.

Tematickým pohybovým byla k dispozici stará indiánská hra lakros, kterou vynalezli severoameričtí indiáni. Lakros dnes už není výsadou jen indiánů, ale pronikl do celého světa, pořádají se turnaje v této hře a kdo ji jednou zkusí hrát, chytne ho.

Avšak i otrlí pistolníci mají své duchovní potřeby. Tematickým bylo učení nožů, protože nedaleko „městečka“, přesněji pouze přes silnici vybudovali dávní osadníci krásný kostelík, do kterého se již po dvě staletí utíkají ti, kteří hledají útěchu nejen tady na tomto světě, ale především tady v našem – s Bohem.

A tak se každý večer přebíhala cesta do kostela, který osvětlovaly jen svíčky a v těchto ztichlých a zklidných chvílích zaznívaly modlitby společné, ale také osobní a velmi upřímné a čisté, tak jak se na správném kovbojském a indiánském sluší. Věříme, že se naše děti umí modlit.

Na správném táboře o všem nemáme žádné chyby, to není

hra. Tentokrát probíhala v nedalekém lese Doubrav, byla dobrodružná, družstva se snažila vysvobodit dceru indiánského náčelníka ze spárů zlé ince, což se jim samozřejmě nakonec díky jejich neohroženosti podařilo.

Musím také zmínit, že renotským starousedlákům se často sželelo vyhladovělých a vysílených příchovců – táborníků a nečistě obdávávali naši kuchyni potravinami „neobyčasně nutnými“ k přežití v tvrdých podmínkách „Divokého západu“. A tak se jídelníček často připravoval právě této skutečnosti, aby ani kousek jídla nepřišlo nazmar. Tedy byli jsme obdáváni ovocem a zeleninou, takže rodiče mohou být v tomto ohledu klidní, jejich děti mají dostatek vitamínů po celou dobu pobytu. Samozřejmě nechybí ani jakýsi tenízek, pečené masíčko, párek a salátek, aby toho zdravím nebylo příliš. I na pohár se místo v žaludku našlo.

Rovněž na konci pobytu byli všichni účastníci Minitábora obdarováni malým balíčkem na rozloučenou, který obsahoval sladkosti i drobnou památku na letošní tábor.

Předchozí dny byly psány odlehčenou formou, která je jistě prázdinným zážitkem pro každého. Povídání o dětech a mladých lidech ale ráda zakončila poněkud vážněji. Přesto, že bylo na táboře stále živo, program probíhal téměř nepřetržitě, přesto všechno nad celým tímto společenstvím vládla pohoda, klid a pohodová atmosféra. Mladí vedoucí vytvořili pro menší děti přirozené prostředí vzájemné spolupráce a dialogu. Chtěla bych jim z tohoto místa ještě jednou poděkovat za ochotu a nadšení s jakým vytváří programy pro děti a jak se dokáží vydat ze všech sil pro dobrou věc. Jsem moc vděčná za to, že máme mezi sebou takové obětavé a upřímně dospívající lidi, chápu je jako velký dar od Pána pro nás všechny.

(ss)

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie v Uničově

V sobotu 13. srpna 2011 byla v rámci oslavy svátku Nanebevzetí Panny Marie v našem kostele sloužena slavná mše svatá. Jako každý rok, tak i letos jsme očekávali novokněze, hlavního celebranta mše svaté. Naš panáček kanovník Lukáš Jambora z Rajnochovic. Slavnostně vyzdobený kostel i farní zahrada byli připraveni na návštěvu v úvodu i kněží. Venku se schylovalo k bouři a prudký vítr s lijákem se snesl nad Uničovem. S obavami jsme očekávali malou návštěvu i přejzd otců Jambora. Vše dobře dopadlo. V úvodu zaplnili kostel a novokněz s malým zpožděním přijel. Slavnost začala písní „Tisíckrát pozdravujeme Tebe“ a pak po přivítání začal mladý kněz mší svatou. S dojetím jsme naslouchali jeho vyznání, když vyprávěl, jak ho babička vodívávala k Panně Marii na Svätý Hostýn. Jak ho maminka vychovávala ve víře, až dospěl ke kněžskému povolání.

i vysvětlit sluníku, které nám ozářilo světelný průvod se svíčkami na farní zahradu. Tam pokračovala bohoslužba písněmi, prosbami a novokněžským požehnáním. Následovalo už jen posezení na zahradě s pohostím.

Některé lidi se ještě vrátili do kostela pro osobní požehnání od otce Jambora. Říká se, že pro takové požehnání by si měli v úvodu boty prošlapat, jakou má sílu. Dlouhá řada v úvodu čekala na ono požehnání a mnohým oči zaslzely, když otec trpělivě s každým promluvil. Stiskem ruky a milými slovy se s námi rozloučil. Kéž mu Pán Bůh zehná a Panna Maria ho ochraňuje a jeho náročné záslužné práci.

A. Svobodová

Klubkový pobyt na chatě v Kunčicích

Letos to bylo již po čtvrté, kdy jsme se v srpnový týden vydaly s dětmi na chatu do Kunčic u Starého Města pod Sněžníkem. Chata je v krásném prostředí hlubokých lesů, pastvin a luk – všichni to máme moc rádi, a tak jsme se těšili nejen na společnou stravenou chvíli, ale také na to, že budeme moci obdivovat krásné Boží stvoření.

Program byl letos dvojitý: dopoledne, kdy ještě byla rosa, hráli jsme uvnitř hry zaměřené na spolupráci, kamarádství, děti zkoušely kreslit nohama i ústy, aby si uvědomily, jak těžké to mají postižené děti, malovaly si obrázky na tričko – to aby měly památku na letošní pobyt. Také jsme zkoušeli šít váčky z kůže, ale zjistili jsme, že je to obtížnější než jsme mysleli, proto z kůže vznikaly jiné výrobky, které nebylo třeba tolikrát prošít, například rybička na provázku, ozdobné náramky i nátepníky. Po oběd vždy následoval polední klid a poté jsme hry hráli venku nebo jsme vyjeli kousek za vesnici do lesa. Stále jsme z luk, které nám tatínek připravil již předem – bylo celkem náročné sestavit plastový kelímek, proto se ti menší raději třevovali papírovými koulemi. V lese jsme opakovali oblíbenou hru z minulých let – děti se rozdělily na družstva, každé si postavilo domeček a dostalo vlajku, o kterou se sváděl boj.

Poslední odpoledne se jelo do lesa pro děti na táborák. Líbilo se mi, jak starší děti vymýšlela kulisy a loutky postaví, ek, aby mohla hrát malým dětem pohádky. Starší kluci se zase dali dohromady a hráli Dračáka – je to strategická hra, ke které stačí kousek papíru a tužka a můžeme u ní strávit hodinu času. A protože jsme letos měli k dispozici i notebook, viděli jsme i animovaný příběh, který sklídl velký ohlas.

Protože jsme letos byly jen ty maminky a děti byla známa pévaha (19), bylo to trochu náročnější. Ale musím ocenit ochotu starších dětí, které dost pomáhaly. Na druhou stranu jsem byla zaskočená tím, že se děti po pár dnech jaksi shlukly do skupinek, což nebylo úplně nejlepší – občas to mezi nimi zaskřípalo. Ale při modlitbách kolem sochy Panny Marie, Řeč mystické, která s námi putovala, jsme zase vytvořili jednu rodinu malých misionářů.

A tak nám zůstávají v srdci vzpomínky na to setkání, které překrývají nedostatky a věříme, že děti budou po skončení prázdnin zase rádi pracovat jako malí misionáři v Klubku, aby svými silami pomáhaly potřebným dětem na celém světě.

(luhá)

Vybrané citáty

–
O kdes anství jako by nikdo nestál. Ale Pán Ježíš nasytil pět chleby a dvěma rybami tisíce.... Každý z nás má svých „pět chleby a dvě ryby“. Ruce, nohy, ústa, čas, peníze a obdarování. Dejme to k dispozici. A od nás lidé slyší evangelium, a utiší svůj skutečný hlad po životě.

–
Život, smrt, zločin, násilí, zklamání, všechny propasti lidského nitra jsou tak nicotné, jestliže je vidíme pod zorným úhlem vlnění.

–

–
Církev musí svítit jako maják v síle Ducha svatého. Ještě je čas milosti, ale bráda, až pomine. Chceš se setkat s Pánem Ježíšem jako soudcem? i skutky bez víry. Chceš ho jako Spasitele? Vrhni se mu k nohám a pros o odpuštění.

–
Lidé zpupní a násilní a všichni, kdo se jakýmkoliv způsobem pokoušejí poškodit své bližní, nebudou mít na svědomí jen křivdu, které se chtějí dopustit, ale budou odpovídat i za rozvrat, do kterého chtějí přinést duše svých obětí.

–